

Sygn. akt II K 129/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Olejarczyk

Protokolant: p.o. sekr. sądowy Marta Perzyńska

Prokurator Prokuratury Rejonowej: Dariusz Piotrowski

po rozpoznaniu w dniach: 13.05.2014r., 12.06.2014r. i 1 lipca 2014 r. sprawy:

T. Ś.

s. T. i H. z domu Z.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 2 lutego 2014 roku w komisie przy ul. (...) w K., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki S. (...) o nr (...): (...) o wartości 1000 zł na szkodę K. S..

tj. o przestępstwo określone w art. 278§1 kk

II. W dniu 8 lutego 2014r. w K. na ul. (...) w sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci: słodczy, masła, serów, boczków kielbas, pampersów o łącznej wartości 622,28 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. Sp. ka. ul. (...) T. P. lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez personel sklepu

tj. o przestępstwo określone w art. 13§1 kk w zw. z art. 278§1 kk

I. oskarżonego **T. Ś.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to:

- za czyn z pkt I a/o z mocy art. 278§1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

- za czyn z pkt II a/o z mocy art. 13§1 kk w zw. z art. 278§1 kk skazuje, zaś na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 278§1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 kk, 86§1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności i w ich miejsce orzeka karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz K. S. kwoty 1.000 (jednego) tysiąca złotych;

IV. na podstawie art. 230§2 kpk orzeka zwrot oskarżonemu dowodów rzeczowych zapisanych pod numerem 26/14 księgi przechowywanych przedmiotów tut. Sądu;

V. na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie :

K. S. posiada komis przy ulicy (...) w K.. W komisie pracuje sam. W dniu 2 stycznia 2014 r. około godziny 15.40 do sklepu wszedł T. Ś., co widziała G. B. - ekspedientka sąsiadującego z komisem sklepu (...) z artykułami gospodarstwa domowego.

T. Ś. stanął przy ladzie, zapytany po chwili przez pokrzywdzonego, czy może w czymś pomóc, podziękował i wyszedł ze sklepu. Był jedynym klientem obecnym w komisie w tym czasie. G. B. po jego wyjściu poinformowała K. S., że miała wcześniej styczność z tym mężczyzną, który jest jej znany z kradzieży. K. S. pod wpływem tej informacji sprawdził wystawę z telefonami i stwierdził, że brakuje telefonu komórkowego marki S. (...) nr (...) o wartości 1000 złotych. Tego samego dnia złożył w KPP w K. zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa.

W dniu 08 lutego 2014 r. około godziny 19.20 ochrona sklepu (...) w K. zatrzymała T. Ś. usiłującego wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą wyjść bez płacenia z koszykiem pełnym produktów o wartości 622,28 zł. Ochronę poinformowała o próbie kradzieży pracownica sklepu (...), która natknęła się na wychodzącego mężczyznę drzwiami wejściowymi. Ochroniarz R. S. razem z M. Z. wprowadzili wózek z powrotem do sklepu, po czym ochroniarz wraz z zatrzymanym T. Ś. udał się do biura. Przed jego drzwiami T. Ś. wyjął nóż sprężynowy, grożąc, że jeśli nie zostanie wypuszczony to podetnie sobie gardło. Po czym wyszedł ze sklepu bez produktów. Pracownik sklepu (...) powiadomił KPP w K. o zaistniałym zdarzeniu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o : zeznania świadków K. S. k. 6-7, 17 - 18, G. B. k. 36, 150v-151, D. G. k. 57-59, 151, R. S. k. 60-61, 151, M. Z. k. 66, 151, T. O. k. 68-69, 153, protokoły okazania wizerunku k. 15-17, 37, 73-74, 75-76, protokół zatrzymania rzeczy k. 91-92, protokoły okazania osoby k. 83-88.

Oskarżony **T. Ś.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że w dniu 2 lutego 2014 r. zachodził do komis, jednakże nic stamtąd nie ukradł. Dodał, że chodzi tam by „ wkurzyć ekspedientkę” ze sklepu (...), która go pilnuje i chodzi za nim. Wyrzucił wolę uczestniczenia w postępowaniu mediacyjnym z pokrzywdzonym. Odnośnie drugiego zarzutu, odmówił składania wyjaśnień. (43-45, 96-98, 114, 150- 150v).

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów nie zasługują na wiarę, albowiem są sprzeczne z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Odnośnie pierwszego zarzutu, to zarówno K. B., jak i K. S. złożyli wyważone, spójne i logiczne zeznania przedstawiające przebieg zdarzenia. Świadkowie zgodnie twierdzili, że jedyną osobą obecną w sklepie w czasie kiedy miała miejsce kradzież był T. Ś.. Pokrzywdzony zeznał, że około 15 minut przed zdarzeniem w jego sklepie była klientka. Kobieta kupowała futerał do takiego samego modelu telefonu, który został ukradziony. Dlatego też pokrzywdzony, aby się upewnić, że telefon będzie pasował do futerału, pokazał skradziony przedmiot. Następnie odłożył go z powrotem na półkę. Stąd wniosek, że owy telefon nie został skradziony wcześniej przez innego klienta. Pierwszą osobą, która po sprzedaniu futerału weszła do sklepu był oskarżony. Co istotne, a wynika z zeznań pokrzywdzonego, ujawnił on kradzież po wyjściu ze sklepu oskarżonego, w tym czasie do sklepu nikt nie zachodził (k. 18v).

G. B. znała z widzenia wchodzącego mężczyznę, z racji wcześniejszych kradzieży, zatem skupiła na nim uwagę. Nie zaobserwowała samego momentu kradzieży. Widziała, że stał przy ladzie, podczas, gdy pokrzywdzony czymś zajęty siedział pochylony po drugiej stronie. Po wyjściu oskarżonego poinformowała K. S., że powinien uważać na tego mężczyznę, ponieważ według niej jest złodziejem, o czym informowała już wcześniej koleżanki ze sklepów. Po tej uwadze pokrzywdzony zauważył brak przedmiotowego telefonu komórkowego.

Omówione dowody w łącznym powiązaniu wskazują, że sprawcą kradzieży był T. Ś., albowiem w tym czasie nie było innych kupujących. Ponadto pokrzywdzony i świadek bez żadnych wątpliwości rozpoznali oskarżonego podczas okazania osoby, jako mężczyznę przebywającego w dniu kradzieży w komisie (k. 15-17 oraz 37).

Odnosnie drugiego z zarzucanych oskarżonemu czynów to świadkowie zgodnie, spójnie i logicznie w sposób wzajemnie się uzupełniający przedstawili przebieg zdarzenia. Świadek M. Z., która jest pracownicą sklepu (...), dnia 08.02.2014 r. około godz. 19 przyszła do sklepu w celach prywatnych, by dokonać zakupów wraz z chłopakiem. Jej uwagę zwrócił młody chłopak, który usiłował otworzyć od wewnątrz drzwi automatyczne, które służyły jako wejściowe. Za nim siedł drugi, starszy od pierwszego, mężczyzna pchając przed sobą koszyk z zakupami. W ocenie świadka zaobserwowana sytuacja wskazywała na zamiar przywłaszczenia sobie produktów bez uiszczenia za nie zapłaty. M. Z. powzięła słuszne podejrzenie kradzieży, nakazała więc swojemu chłopakowi pilnowania starszego mężczyzny, a sama udała się po ochronę sklepu. Widziała jak ochroniarz zabiera T. Ś. na zaplecze, skąd po chwili wyszedł. Od ochroniarza dowiedziała się, że wypuścił oskarżonego, ponieważ ten przystawił sobie nóż do szyi (k. 66, 76, 83-84).

Pracownik ochrony R. S. poinformowany przez kierowniczkę sklepu (...) o tym, że klient opuszcza sklep bez płacenia, poszedł na miejsce zdarzenia. T. Ś. stał sam z wózkiem sklepowym wypełnionym zakupami. Ochroniarz załapał za wózek i poprosił oskarżonego o udanie się z nim do biura. Mężczyzna prosił o wypuszczenie. Oczekując na otwarcie drzwi do biura przez kierowniczkę sklepu, oskarżony wyciągnął nóż sprężynowy i przyłożył go sobie do szyi. Ochroniarz mając na względzie, to że nie groził innym osobom ani jemu samemu, pozwolił wyjść oskarżonemu ze sklepu, po czym zadzwonił na Policję.

Powyższy opis zdarzenia potwierdzają zeznania kierowniczkę sklepu (...), która od M. Z. otrzymała po godz. 19 informację o tym, że natknęła się na dwóch mężczyzn usiłujących ukraść produkty ze sklepu. Zawiadomiła o tym ochroniarza R. S.. Po krótkim czasie usłyszała dzwonek. Poszła na zaplecze by otworzyć biuro. Wtedy zobaczyła oskarżonego trzymającego coś przy swojej szyi i proszącego o wypuszczenie. Później, po wyjściu oskarżonego ze sklepu, dowiedziała się, że to był nóż.

Sąd nie dopatrywał się w zeznaniach świadków jakichkolwiek sprzeczności, a także podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności. Protokoły okazania osoby i wizerunku są tego potwierdzeniem. Świadkowie zdarzenia rozpoznali oskarżonego jako osobę, która usiłowała dokonać kradzieży. Biorąc pod uwagę, że M. Z. oraz R. S. mieli okazję bardzo dobrze przyjrzeć się sprawcy oraz to, że bez żadnych wątpliwości, wskazali na T. Ś., należy uznać, że to właśnie on usiłował dokonać kradzieży w sklepie (...) dnia 08.02.2014 r. (k. 73-74, 75-76). Uwzględnić należy również protokół zatrzymania rzeczy od oskarżonego w postaci noży, z których nóż składany z drewnianą rękojeścią rozpoznał R. S. (protokół okazania rzeczy k. 89- 90).

W tym stanie rzeczy, Sąd uznał winę oskarżonego za udowodnioną w przypadku obu zarzucanych czynów, a okoliczności ich popełnienia za nie budzące wątpliwości.

Swoim zachowaniem T. Ś. wyczerpał dyspozycję art. 278§1 kk. oraz dyspozycję art. 13§1 kk w zw. z art. 278§1 kk. W dniu 2 stycznia 2014 roku w K. przy ulicy (...) w komisie, którego właścicielem jest K. S. około godziny 15.45, T. Ś. zabrał w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą tj. telefon komórkowy marki S. (...) o numerze (...) o wartości 1000 zł. W dniu 8 lutego 2014r. w K. na ul. (...) w sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci: słodyczy, masła, serów, boczków kiełbas, pampersów o łącznej wartości 622,28 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez personel sklepu.

W związku z powyższym Sąd wymierzył oskarżonemu karę za czyn I - sześciu miesięcy pozbawienia wolności, za czyn II – ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, natomiast na podstawie art. 85 kk oraz 86 § 1 kk orzekł karę łączną ośmiu miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary bezwzględnej pozbawienia wolności Sąd uwzględnił postawę sprawcy nie dopatrując się żadnych oznak skruchy z powodu swojego postępowania. Stopień zawinienia T. Ś., rodzaj i charakter naruszonego dobra oraz stopień społecznej szkodliwości czynów, przemawia również za karą w orzeczonym wymiarze. Oskarżony działał z pełną świadomością naganności społecznej i prawnej czynów, był już bowiem uprzednio karany za czyny tego samego rodzaju (karta karna k. 49-50). Postawa oskarżonego świadczy o braku poszanowania zasad porządku prawnego oraz lekceważeniu norm prawnych. Sąd w niniejszej sprawie nie dopatrzył się żadnych okoliczności łagodzących.

Zdaniem Sądu zastosowanie kary innej niż izolacyjna, z pewnością nie zapobiegnie powrotowi do przestępstwa oskarżonego, wręcz przeciwnie dotychczasowy sposób jego życia, popiera wniosek zgola przeciwny.

Sąd uwzględniając wniosek pokrzywdzonego K. S. zasądził na jego rzecz kwotę 1000 złotych tytułem obowiązku naprawienia szkody.

Na podstawie art. 230 § 2 kpk Sąd orzekł zwrot dowodów rzeczowych ze względu na ich zbędność dla zakończonego postępowania karnego.

O kosztach orzeczono w oparciu o przepis art. 624 § 1 kk. zwalniając oskarżonego od ich zapłaty, z uwagi na brak stałych dochodów.